

C_2021471PL.01002601.xml
22.11.2021

PL

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 471/26

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 17 sierpnia 2021 r. – Aquila Part Prod Com S.A. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-512/21)

(2021/C 471/33)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Aquila Part Prod Com S.A.

Strona przeciwna: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága.

Pytania prejudycjalne

1)

Czy praktyka organu podatkowego, zgodnie z którą organ ten automatycznie i bez przeprowadzenia jakiegokolwiek weryfikacji, wywodzi z faktu posiadania wiadomości przez osobę fizyczną, który jest stosunek prawny z osobą prawną działającą jako przedsiębiornik, która jest niezależna od podatnika jako zleceniodawcy i która posiada własną osobowość prawną, przy czym ta osoba fizyczna nie jest prawnie związana z podatnikiem, fakt, że wiadomość posiada podatnik, pomijając postanowienia umowy zawartej pomiędzy zleceniodawcą a przedsiębiornikiem, a także przepisy prawa obcego regulującego stosunek przedsiębiorstwa, jest zgodna z prawem Unii, w szczególności z art. 9 ust. 1 i art. 10 dyrektywy VAT (1), a także z zasadą neutralności podatkowej?

2)

Czy art. 167, art. 168 lit. a) i art. 178 lit. a) dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że kiedy organ podatkowy stwierdza istnienie wątpliwości fakturyfikacji, sam ten fakt stanowi obiektywną okoliczność wystarczającą do wykazania oszustwa podatkowego, czy też w takim przypadku organ podatkowy musi również wskazać, który uczestnik lub uczestnicy wątpliwości popełnili oszustwo podatkowe i jaki był ich modus operandi?

3)

Czy wyżej wymienione artykuły dyrektywy VAT w świetle wymogów proporcjonalności i racjonalności należy interpretować w ten sposób, że nawet jeżeli organ podatkowy uzna na podstawie konkretnych okoliczności sprawy, iż podatnik powinien być bardziej staranny, nie może od niego wymagać weryfikacji okoliczności, które organ podatkowy mógł ujawnić po kontroli trwającej około pięciu lat, wymagającej licznych dodatkowych weryfikacji z wykorzystaniem instrumentów prawa publicznego w taki sposób, by ochrona tajemnicy handlowej podatników nie stanowiła przeszkody w ich dokonaniu? Czy w przypadku, w którym wymaga się większej staranności, dla uznania należytej staranności za udowodnione wystarczy, że podatnik rozciągnął swój kontrol na okoliczności dalej idące niż te wskazane w wyroku Mahagében w odniesieniu do ewentualnych partnerów handlowych, w taki sposób, że posiada wewnętrzny polityk zakupów w celu weryfikacji takich partnerów, nie przyjmuje płatności w gotówce, w zawieranych umowach zamieszcza postanowienia o możliwych ryzykach, a także bada inne okoliczności w trakcie transakcji?

4)

Czy wyżej cytowane artykuły dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że jeżeli organ podatkowy uzna, że podatnik czynnie uczestniczy w oszustwie podatkowym wystarczy w tym zakresie, aby z ujawnionych dowodów wynikało, że podatnik przy zachowaniu należytej staranności mógł wiedzieć, że uczestniczy w oszustwie podatkowym, bez wykazywania, że wiedział o uczestnictwie w oszustwie podatkowym poprzez czynny w nim udział? Czy organ podatkowy w przypadku udowodnienia czynnego udziału w oszustwie podatkowym, czyli wiedzy o tym udziale, musi wykazać oszukańcze działanie podatnika poprzez jego zachowanie w zмовie z poprzedzającymi go uczestnikami? Oczywiście, czy też wystarczy wykazana obiektywnymi dowodami wzajemna znajomość uczestników? Oczywiście?

5)

Czy praktyka organu podatkowego polegająca na tym, że opiera on swoją decyzję na domniemanym naruszeniu przepisów w zakresie bezpieczeństwa? Oczywiście? Wynosić go niemających wpływu na wywiżywanie się przez podatnika z jego obowiązków podatkowych lub na obieg jego faktur, którego przepisy podatkowe w żaden sposób nie ustanawiają w odniesieniu do podatnika i które nie mają żadnego wpływu na rzeczywisty charakter transakcji kontrolowanych przez organ podatkowy ani na wiedzę podatnika badanego w czasie postępowania podatkowego, jest zgodna z wyżej wymienionymi artykułami dyrektywy VAT i prawem do sprawiedliwego procesu uznanym jako ogólna zasada w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz z zasadą pewności prawa?

W przypadku odpowiedzi twierdzącej na wcześniejsze pytanie prejudycjalne:

6)

Czy praktyka organu podatkowego polegająca na tym, że bez udziału organu urzędowego w?aciwego w przedmiocie bezpieczeństwa? Oczywiście? ywieniowego, który posiada w?aciwość rzeczową i terytorialną, organ podatkowy dokonuje w swojej decyzji oceny dotyczącej podatnika, objętej zakresem kompetencji owego organu urzędowego, w taki sposób, że na podstawie naruszeń stwierdzonych w odniesieniu do bezpieczeństwa? Oczywiście? ywieniowego – kwestii wykraczających poza zakres jego kompetencji – wywodzi skutki podatkowe dla podatnika, przy czym ten ostatni nie mógł zakwestionować stwierdzenia naruszenia przepisów w zakresie bezpieczeństwa? Oczywiście? ywieniowego w postępowaniu odrębnym od postępowania

podatkowego, zapewniającym podstawowe gwarancje i prawa stron, jest zgodna z wyżej wymienionymi artykułami dyrektywy VAT i prawem do sprawiedliwego procesu uznanym jako ogólna zasada w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz z zasadą pewności prawa?

(1) Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).